

JUDAS II: DAGBOEK VAN EEN GETUIGE

aflevering 3: NIEUWE VRIENDEN

geschreven door

Thomas van der Ree

gebaseerd op de boeken van
Astrid Holleeder

Regie: Remy van Heugten
Producent: Fiction Valley

Shooting script
V3 - 10 april 2022

301 INT. HUIS STIEN - SLAAPKAMER - DAG 301

Een ouderwetse WEKKER rinkelt op Stien Holleeders nachtkastje. Ze wordt wakker en zet hem uit, gaat rechtop zitten. Haar spieren doen pijn. Reuma.

Ze kijkt even naar de foto's van Astrid, Sonja, Victoria en haar achterkleinkinderen op een dressoir en staat dan op.

302 INT. HUIS STIEN - WOONKAMER - DAG 302

Stien zit bij het raam met een kop thee. Ze heeft een fotolijstje op haar schoot van de jonge Willem, begin jaren '60. Ze staart er naar.

Haar blik gaat naar buiten, waar ze iemand ziet die ze kent. Ze glimlacht en zwaait.

Daarna verdwijnt de glimlach weer. Ze kijkt op de klok. Ze stopt het fotolijstje terug in een la en haalt een KOGELVRIJ VEST uit een kastje. Ze trekt het moeizaam over haar hoofd.

303 EXT. SAFEHOUSE #2 - DAG 303

Astrid zit in haar geparkeerde auto in een anonieme wijk. Ze houdt de straat in de gaten. Een paar voorbijgangers, iemand met een hond...

Haar TELEFOON gaat. Ze kijkt even wie het is en drukt hem geïrriteerd weg, richt haar aandacht weer op de straat.

De straat is leeg. Astrid haalt diep adem en komt in actie.

Ze pakt een huissleutel uit een envelop, klikt haar klep open en stapt uit.

Uit de achterklep haalt ze een paar GROTE BOODSCHAPPENTASSEN, de huissleutel gaat in haar mond.

Dan snel naar de voordeur van een appartementencomplex, terwijl ze de hele tijd de straat blijft checken.

304 INT. SAFEHOUSE #2 - DAG 304

Astrid stapt een gemeubileerde flat binnen waar ze nog nooit binnen is geweest.

De tassen zet ze neer en haar kogelvrije vest mag uit. Ze wordt weer GEBELD en weer drukt ze de beller weg.

Astrid voert een snelle inspectie uit in haar nieuwe safehouse. Kraan: doet het. Gasfornuis: werkt. Ze maakt een foto van de meterstanden, haalt haar vinger langs het keukenblad en ziet dat het redelijk schoon is. Als

laatste: een luchtverfrisser waarmee ze de muffe geur bestrijdt.

Dan begint ze haar spullen uit te pakken. VACUÛMVERPAKTE KLEDING, wat foto's van Victoria en de kleinkinderen, een toilettas. Terwijl ze bezig is, gaat haar telefoon weer over en geïrriteerd neemt ze op --

ASTRID

Dag, Ronald. En nee, ik vertel je niet waar ik nu woon. Dat vertrouwen zijn jullie kwijt. Je had gehoord dat jullie me ergens op de begane grond hadden gezet?

RONALD (V.O.)

Daar bel ik ook niet over. Weet jij of Sonja weleens in Club Bye komt?

ASTRID

Hoezo..?

RONALD (V.O.)

We kregen te horen dat ze daar is gezien. En ik krijg haar niet te pakken...

Astrid schrikt...

305 INT. HUIS SONJA - DAG

305

Astrid laat zichzelf binnen in Sonja's huis --

ASTRID

Son? Son!?

Geen reactie, ze loopt door. Vanuit ASTRIDS POV gaan we door het huis heen, terwijl Astrid steeds opgefokter de naam van haar zus blijft roepen --

ASTRID

SON!

Het huis lijkt leeg, totdat Astrid de badkamer instapt waar Sonja net haar haren begint te FÖHNEN --

ASTRID

Jezus!

SONJA

Ik stond onder de douche.

ASTRID

Een uur lang?

Sonja maakt een uitgebluste indruk --

ASTRID

Dan neem je toch je telefoon mee.

SONJA

Vergeten.

ASTRID

Vergeten. Nou moet ik weer helemaal hiernaartoe komen, omdat jij je telefoon vergeet.

Sonja loopt naar de keuken en zoekt in doosjes pillen naar een strip waar nog medicatie in zit. Astrid wordt kwader --

ASTRID

Ronald heeft mij gebeld, want die kon jou niet bereiken, want jij stond een uur onder de douche. Hij wou weten of jij weleens in de Bye komt.

SONJA

Ja, en?

Astrid gelooft haar oren niet --

ASTRID

We hadden toch afgesproken dat je daar niet meer heen zou gaan?

SONJA

Ik was er maar eventjes.

ASTRID

Je bent daar gezien. Wat als ze je gevolgd waren naar je huis?

SONJA

Ik kijk toch om me heen?

ASTRID

En heb je gekeken of je een tracker onder je auto had?

Sonja twijfelt en Astrid weet genoeg --

ASTRID

Dus er kan nou iemand buiten in de tuin liggen te wachten op je. Terwijl ik hier ben. Twee voor de prijs van één, lekker!

SONJA

Hou op, As, met je gemopper.

ASTRID

Gemopper? Jij staat niet op nummer 1 op z'n lijstje, hè.

SONJA
Eerst wel, hoor.

ASTRID
Ja, precies, eerst wel, en nu niet meer. En hoe komt dat? Ik kom op voor jou, voor je kinderen, en dan doe jij dit.

SONJA
Wil je koffie?

ASTRID
Ik wil niks, Box. Ik ben klaar met je. Je zoekt het maar uit, mij zie je niet meer.

Astrid loopt al weg, maar Sonja komt achter haar aan --

SONJA
Blijf alsjeblieft.

ASTRID
Het is goed met je.

306 EXT. HUIS SONJA - DAG

306

Sonja volgt Astrid de straat op in haar badjas. Astrid kijkt schichtig om zich heen of ze door iemand worden gezien --

SONJA
Ik ga er niet meer heen, echt niet. Ik doe het niet meer.

ASTRID
Ga naar binnen, gek.

SONJA
Maar wat moet ik dan? Jij kunt tenminste nog schrijven.

ASTRID
Weet ik veel. Zoek een hobby.

SONJA
Zoals wat?

ASTRID
Je bent zevenenvijftig, verzin zelf iets.

SONJA
Maar ik weet niks.

ASTRID
Nee, jij weet niks. Je weet nooit wat.

Astrid heeft meteen spijt maar loopt toch verder naar haar auto. Nog steeds komt Sonja achter haar aan --

SONJA

Kom je echt niet meer terug?

ASTRID

Het enige wat ik van jou vraag, is dat je niet in een of andere criminele tent uren gaat zitten tafelen, zodat mijn moordenaars, niet de jouwe, hè, nee, mijn moordenaars, uitgebreid de kans krijgen om je te volgen en zo ook mij te vinden. Maar dat is kennelijk te veel gevraagd.

SONJA

Maar ik ben echt voorzichtig geweest!

ASTRID

Ik moet naar mama. Ga naar binnen.

Astrid stapt in haar auto en luistert niet meer naar Sonja, die door het dichte raampje blijft smeken.

Ze rijdt weg.

TITELS

307 INT. AUTO ASTRID - DAG

307

Astrid rijdt met Stien door een bosrijke omgeving. Astrid is met haar gedachten nog steeds bij de ruzie met Sonja terwijl Stien honderduit praat --

STIEN

Zij heb nou die Jack Russel en dat is me toch een lief beestje. En druk! Dat mis ik wel hoor, een beetje leven in huis.

ASTRID

Je kan echt geen hond nemen, hoor.

STIEN

Maar je hebt nou ook van die speciale, van die anti-allergische.

ASTRID

En dan ga jij hem zelf uitlaten? Met je rollator?

STIEN

Diny kan dat toch doen als ze
m'n boodschappen haalt.

Stien trekt onhandig aan haar kleding. Astrid kijkt op
als ze GEPIEP van de auto hoort: Stien heeft haar riem
afgedaan om haar kogelvrije vest uit te trekken --

ASTRID

Aanhouden, mam.

STIEN

Ik stik de moord hier.

ASTRID

Ik zet de airco wel aan.

STIEN

Ze gaan mij echt niet
neerschieten, hoor.

ASTRID

Nee, maar je zit naast mij. En
ik heb je net opgehaald op een
plek die Wim kent.

STIEN

Hij zit nu toch in die EBI.

ASTRID

Nog wel ja. Dat moet binnenkort
weer worden beoordeeld...

STIEN

Als je niet meer langs wil
komen-

ASTRID

Dat zeg ik niet. Ik zeg
alleen... Elke keer als ik of
Son bij je langs komen dan lopen
we gevaar.

STIEN

Ouwe bomen moet je niet
verplaatsen.

Stilte. Astrid rijdt verder en Stien kijkt verdrietig uit
haar raampje. De sfeer is weg.

308 EXT. BOS - DAG

308

Astrid en Stien lopen door het bos. Astrid kijkt de hele
tijd op haar telefoon die blijkbaar een locatie aangeeft.
Stien blijft een beetje achter met haar rollator --

ASTRID

Kan je een tandje bijzetten, ma?

STIEN

Ja hallo. Ik doe m'n best hier.

ASTRID

Als we te laat zijn is ie al weg
en ik heb het Storm beloofd.

STIEN

Loop m'n eigen in het zweet
hier.

Astrids TELEFOON gaat af. Ze kijkt en drukt de beller
weg --

STIEN

Was dat dat beest?

ASTRID

Nee, Son.

STIEN

Neem je niet op dan?

ASTRID

Ik ben even klaar met Sonja.

Astrid draait zich om en merkt dat Stien geschokt stil is
blijven staan --

STIEN

Hoe kun je dat nou zeggen?

ASTRID

Mam, loop nou door.

STIEN

Je gaat je zussie toch niet aan
d'r lot over laten nu?

ASTRID

Ze is een risico. Ik wil nog
minimaal een jaar blijven leven,
tot de uitspraak. Dan maar even
geen zus.

STIEN

Verder heb je ook niemand, hoor.

ASTRID

Natuurlijk wel. Ik heb jou, ik
heb Victoria en de kinderen, ik
heb vrienden.

STIEN

Oh ja? Welke vrienden dan?

ASTRID

Van... m'n oude kantoor.

STIEN
Dat zijn collega's.

ASTRID
En Karlijn. Die ken je toch nog
wel?

STIEN
Wanneer zag je die voor het
laatst?

ASTRID
We appen met elkaar.

Stien vindt het duidelijk niks. Astrid kijkt op haar
telefoon als het apparaat GELUIDEN begint te maken.

Ze draait om haar as, zoeken naar iets dat aangegeven
wordt door de hysterische geluidjes van een app. Dan:

ASTRID
Ja! Ik heb hem.

STIEN
Echt? Die Pokie... mokie?

ASTRID
Pokémon, mam.

Astrid drukt een paar knoppen in en filmt zichzelf met
haar telefoon voor haar kleinzoon --

ASTRID
(in telefoon)
Dag lieve Storm. Ik heb hem
hoor! Hij verscheen precies
zoals je zei. Kusjes van mij!

STIEN
Dit is toch geen manier van
spelen met je eigen kleinkind...

ASTRID
Ik heb hem, we kunnen weer
terug.

Stien duwt haar rollator mopperend langs Astrid --

STIEN
Net zo onzichtbaar als al die
vrienden van je.

Dat raakt Astrid, maar ze houdt zich in. Even denkt ze
Willem tussen de bomen te zien...

309 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL - DAG

309

DAG 31 staat in beeld. Willem zit op zijn vaste plek
terwijl Wieland de zitting opent. Er zit Willem duidelijk
iets dwars en hij onderbreekt hem zo snel hij kan --

WIELAND

Wij hervatten deze zaak vandaag na een hopelijk voor iedereen aangename zomerstop. We-

WILLEM

Voorzitter, ik zou graag even wat zeggen.

Wieland geeft Willem het woord. Hij pakt een geschreven vel papier en leest voor, met een stem die trilt van de emotie --

WILLEM

Ik heb vanaf dag één met mijn advocaat besloten mijn verhaal op de rechtbank te doen en niet in de media. Astrid en Peter de Vries denken daar helaas anders over. Zij zijn twee belangrijke getuigen die menen veel te kunnen zeggen wat niet waar is. Ze zegt zelf in het stuk van The New Yorker, ik weet niet of u dat gelezen heeft, dat ze een spelletje in elkaar zet. Ze zegt 'I fuck with them'. Ze manipuleert, ze liegt, ze-

Hij moet even pauzeren om zijn keel te schrapen en een slok water te nemen. Zijn handen trillen van woede --

WILLEM

Afgelopen vrijdag heb ik Nieuwsuur gezien, dat ging over die theaterproductie van Astrids boek. Daar staan dus gewoon zestien doodskisten op dat toneel! Ik sta hier voor zes, maar zij denkt dat ze gewoon de boel in de maling kan nemen. Er komt blijkbaar ook een tv-serie van en hun beïnvloeden dus gewoon de rechtbank met die beeldvorming!

WIELAND

Wij zijn ons bewust van de rol van de media in dit proces. Maar wij laten ons niet beïnvloeden.

WILLEM

Nee, maar ze proberen het wel!

WIELAND

Dat is iets waarover wij onze schouders ophalen.

WILLEM

En Peter, die beweert ook overal dat er een dreiging is vanuit mij. Er is geen dreiging. Hij springt van het ene naar het andere live tv-programma. Een makkelijker doelwit is er bijna niet. En toch loopt ie nog rond. Ik ken De Vries al 35 jaar. Hij zou echt niet aan al die programma's meedoen als het gevaarlijk was?

WIELAND

Het lijkt me het beste dat we overgaan tot de orde van de dag, we behandelen vandaag de dossiers Fazant en Boeddha, over de aanslag en uiteindelijke liquidatie van John Mieremet.

WILLEM

Dankuwel dat ik even m'n zegje mocht doen.

WIELAND

U zit daar in die EBI natuurlijk wat machteloos toe te kijken naar de wereld om u heen.

WILLEM

Volkomen machteloos. Dat is het.

Een minzame glimlach van Wieland. Willem ontspant enigszins gerustgesteld zijn schouders weer.

310 I/E. AUTO ASTRID / JORDAAN - DAG

310

Astrid en Stien rijden naar Stiens huis toe --

STIEN

Ze gaan hem toch niet echt uit die EBI laten? Zijn die lui achterlijk of zo?

ASTRID

Ze moeten dat elke zes maanden opnieuw beoordelen. Da's gewoon procedure.

Astrid moet stoppen: er staat een BUSJE midden op straat geparkeerd. En als ze achteruit wil rijden, staan daar ook al auto's.

Ze denkt even na, stapt dan uit en loopt naar de klep om Stiens rollator te pakken --

ASTRID
 We gaan lopen, mam. Kan hier
 niet blijven staan.

Ze helpt haar moeder met uitstappen en samen lopen ze
 naar Stiens huis toe.

Dan stopt Astrid. Ze houdt haar moeder tegen.

VERDEROP

staat een man. Hij lijkt hun kant op te kijken.

Astrid twijfelt. Moeten ze doorlopen?

STIEN
 Wat is er nou?

ASTRID
 Wacht even.

De man begint te lopen: hij komt hun kant op.

Astrid draait zich meteen om en trekt haar moeder mee --

ASTRID
 Lopen, mam.

Stien kijkt om zich heen, ziet het probleem niet --

STIEN
 Wat doe je nou? Waar gaan we
 helemaal heen?

Astrid trekt haar moeder een straatje in. Stien komt niet
 snel vooruit met haar rollator. Astrid blijft achter zich
 kijken.

De man komt ook het straatje in. Hij is op ze
 ingelopen --

ASTRID
 Mam, die vent, dat is niet goed.

Stien kijkt achter zich --

STIEN
 Wat moet die dan?

ASTRID
 Ik weet het niet.

Nog een keer achter zich kijken. De man is weer
 dichterbij gekomen. Hij draagt een petje, zijn gezicht is
 moeilijk te zien --

ASTRID
 Dit is echt foute boel.

STIEN
 Kan je 112 bellen?

ASTRID

Dat duurt te lang, dat heeft
geen zin!

STIEN

Ga dan! Ze moeten jou hebben,
niet mij!

ASTRID

Maar hoe kom je-

STIEN

Ga!

Astrid begint te RENNEN. Haar moeder blijft achter.

Astrid slaat een hoek om, nu zo hard rennend als ze kan.

Ze kijkt achter zich: de man is nog niet in deze straat
verschenen. Snel verstoopt ze zich achter een rij KLIKO'S
die voor een pand geparkeerd staan.

Ze duikt zo diep mogelijk weg als ze kan. Trillend van
angst.

Ze hoort VOETSTAPPEN haastig voorbijkomen. Ze durft niet
te kijken.

Zelfs als de voetstappen weggestorven zijn blijft Astrid
hier opeengebald zitten.

311 OMITTED

311

311A I/E. AUTO ASTRID / JORDAAN - NACHT

311A

Het is al donker als Astrid weer terugkeert naar haar
auto die nog steeds op de knipper geparkeerd staat.

Ze kijkt de hele tijd om zich heen en grist de parkeerbon
achter haar ruitenwisser vandaan.

Ze stapt in en belt haar moeder.

CROSSCUT MET:

311B INT. HUIS STIEN - WOONKAMER - NACHT

311B

Stien is thuis en zit in haar gemakkelijke stoel. Als de
telefoon gaat kijkt ze op het schermje en neemt
opgelucht op --

STIEN

Eindelijk.

ASTRID

Sorry, ik durfde niet eerder te
bellen. Ik zat verstoopt.

STIEN
Heb je gezien wie het was?

ASTRID
Nee.

STIEN
Maar denk je nou echt dat ie
achter jou aan zat?

ASTRID
Dat zal ik waarschijnlijk nooit
zeker weten.

STIEN
Maar hoe heeft ie je dan
gevonden?

Astrid laat een stilte vallen --

STIEN
Via mij.

ASTRID
Het spijt me echt, maar zolang
jij in je ouwe huisje woont kan
ik beter niet meer langskomen,
mam. En de kleintjes ook niet.
Eigenlijk niemand van ons.

STIEN
Maar waar moet ik dan heen? Ik
woon hier al zo lang.

ASTRID
We kunnen vast iets moois voor
je vinden...

Stien knikt. Dat moet dan maar. Maar het doet haar veel
pijn. Astrid start de auto en rijdt weg.

312 EXT. BOS - DAG

312

Willem rent door het bos. De zon schijnt, hij voelt zich
sterk en zijn voeten landen soepel op het bospad.

Maar dan maken we een overgang --

313 INT. EBI - LUCHTPLAATS - NACHT

313

-- naar de realiteit. Willem rent op een lopende op de
fitnessruimte van de EBI. Zijn ademhaling hijgt en piept
en zijn bewegingen zijn strammer dan in zijn fantasie.

Hij stopt een moment om op adem te komen. Kijkt om zich
heen.

Het fitnessgedeelte is vies. Gebruikte handdoeken en
vieze sportkleren. Losse gewichten liggen overal en op

meerdere apparaten branden RODE LAMPJES van foutmeldingen.

Willem richt zich tot de CAMERA --

WILLEM

Hallo? Het is een zwijnenstal hier. Ik weet niet wat voor boeven hier nog meer zitten, maar laat ze z'n spullen opruimen alsjeblieft.

De camera blijft passief terugkijken. Willem gooit dan een handdoek over zijn schouder en loopt naar de deur --

WILLEM

Nou hup.

Met een BZZZT gaat de deur van de fitnessruimte open en kan Willem vertrekken.

314 INT. EBI - GANG - DAG

314

Als Willem door de lege gang aan komt lopen, staan er twee bewaarders voor zijn celdeur. Bewaarder Rolf kent hij al, maar BEWAARDER SEMII is nieuw.

Rolf geeft een teken aan de camera dat de TUSSENDEUR die Willem van hen scheidt open kan --

BEWAARDER ROLF

Contrabande check, Willem.

Willem loopt glimlachend op hen af, gaat geroutineerd met gespreide benen en handen hoog tegen de muur staan zodat hij gefouilleerd kan worden --

WILLEM

Een nieuw gezicht.

SEMII is een jonge vent, nerveus om deze beroemde crimineel te ontmoeten. Hij blijft met Willem achter terwijl Rolf nu Willems cel instapt --

WILLEM

Hoe bevalt het hier?

BEWAARDER SEMII

Prima.

WILLEM

Stil is het hier, hè. In andere gevangenissen is het altijd zo'n takkeherrie.

Een klein knikje van Semii terwijl ze wachten --

WILLEM

Maar eh... ben jij een Sinterklaas of een Zwarte Piet?

BEWAARDER SEMII

Wat?

WILLEM

Je hebt verschillende soorten bewaarders. Zwarte Pieten geven je alleen maar straf, maar van Sinterklazen krijg je nog weleens iets kado.

Voor de nieuwe bewaarder kan antwoorden komt zijn collega de cel al uit --

BEWAARDER ROLF

Schoon.

WILLEM

Ja natuurlijk. Elke dag, toch?

BEWAARDER SEMII

Wil je nog meedoen aan het dagprogramma?

WILLEM

Wat denk je zelf?

BEWAARDER SEMII

Ik weet het niet.

WILLEM

Ik hoef niet naar de bieb en ik hoef ook niet te gamen op die ouwe spelcomputer van jullie.

BEWAARDER SEMII

Oké, ja ik ken je niet dus ik vraag het gewoon.

WILLEM

We leren elkaar vanzelf wel kennen.

Zonder aangemaand te hoeven worden stapt Willem zijn cel in. De deur wordt achter hem gesloten. Als hij door het luik zijn etuitje met tandenborstel-pen-kam-lepel terugkrijgt, zegt hij nog met een kleine glimlach door het luik --

WILLEM

Altijd leuk om nieuwe mensen te ontmoeten, toch?

Dan sluit het luik met een KLAP.

315 INT. SAFEHOUSE #2 - GANG - DAG

315

Astrid loopt door de gang van haar wooncomplex met tassen vol boodschappen. Ze zoekt de sleutel van haar

appartement als er plotseling een MAN uit het trappenhuis stapt.

Astrid bevriest. De man komt op haar af en ze zoekt panisch naar de juiste sleutel, maar dan steekt hij zijn hand uit --

STEVE

Hai. Ik ben Steve. Ik huur het appartement naast je.

Astrid heeft een momentje nodig, bekijkt STEVE eens goed. Armani-trainingspak, Nike-gympen, begin 30. Relatief onschuldig. Uiteindelijk forceert ze een glimlach --

ASTRID

Ik ben Azra.

STEVE

Azra. Mooie naam. Ja, ik kom alleen even kijken of het goed gaat met m'n verbouwing. Woon je hier al lang?

ASTRID

Nog niet lang. Moet er veel gebeuren?

STEVE

Nog een week of twee voor ik er in kan. Woon je hier alleen?

ASTRID

Eh... nee. Met m'n man.

STEVE

Oké, nou leuk je te ontmoeten. Komen jullie anders maar eens een bakkie doen als alles klaar is.

ASTRID

Ja.

Steve glimlacht en loopt naar de deur van zijn eigen appartement. Astrid werkt met trillende handen haar voordeur open en snelt naar binnen.

316 INT. SAFEHOUSE #2 - DAG

316

Eenmaal binnen sluit ze haar ogen en probeert ze haar onregelmatige ademhaling tot rust te brengen. Ze is zich kapot geschrokken.

Na een lang moment weet ze zichzelf te kalmeren. Ze moet iets doen, en ze weet wel wat.

317 EXT. HOBBYWINKEL - DAG

317

Een hobbywinkel volgebouwd met kraaltjes, papieren, touwtjes, puzzels en andere hobbybenodigdheden.

Achter een werktafel zit DENNIS (49) een doos met materialen uit te pakken.

Hij kijkt op als er GERINKEL van zijn deur klinkt. Hij moet even twee keer kijken voor hij Astrid herkent. Met een grote glimlach staat hij op en loopt op haar af --

DENNIS
Jezus, Assie!

ASTRID
Hee Dennis.

Hij geeft haar een gigantische omhelzing --

DENNIS
Ik dacht die zit ergens in een safehouse en die zie ik nooit meer.

ASTRID
Ik moet af en toe ouwe vrienden zien, toch?

DENNIS
(kijkt naar buiten)
Maar heb je wel beveiliging bij je of zo?

ASTRID
Ja. Je ziet ze niet, maar ze zijn er wel.

DENNIS
Gelukkig. God wat vind ik dat nou leuk. Wil je koffie?

ASTRID
Kunnen we wel ergens weg van de ramen zitten?

DENNIS
Oh jezus, ja natuurlijk.

CUT TO:

Later. Astrid en Dennis zitten ergens achterin, tussen de dozen en kratten, oude herinneringen ophalend --

DENNIS
...en toen sloeg Cor zo een bitterbal op z'n hoofd stuk. Nou die zijn heet van binnen, hoor.

ASTRID

Ja, dat weet ik nog.

DENNIS

Hele brandblaar en alles. Ja hij was ook niet meer te houden op z'n eind, ook tegen z'n vrienden niet. Dan had ik hem een keer een gooi gegeven want ik was het zat. Lag die languit. Tussen de wc-pot en de muur. Heb ik de deur dicht gedaan, ben ik aan de bar gaan zitten. Ja, wat moest ik anders?

ASTRID

Gewoon gelaten?

DENNIS

Ging ik later weer even kijken, zat ie er nog tussen. Heb ik hem er maar uitgehaald. Ik zweer het, hij was niet eens boos op me. Was geen slechte man. Echt niet. Ik denk dat die het gedaan hebben ook wel spijt hebben nou.

Er valt een stilte. Astrid schakelt zo casual mogelijk over op een ander onderwerp --

ASTRID

Hee Dennis, ik wou je nog iets vragen. Want eh... nou ja, ik heb dus zeg maar een vriend nodig.

Dennis kijkt haar verbaasd aan --

DENNIS

Oh...

ASTRID

Ja... En ik dacht, daar kan jij me misschien wel bij helpen...

DENNIS

Weet je het zeker?

Astrid knikt. Dennis zucht. Hij kan wel helpen. Maar Astrid ziet ook teleurstelling in z'n ogen, nu hij de ware reden van haar komst begrijpt. En dat doet haar pijn. Maar ze moet wel.

CUT TO:

Astrid krijgt een SMITH & WESSON PISTOOL van Dennis, die hij ergens van een hoge plank haalt. Ze kijkt naar het wapen in haar handen en voelt zich meteen zekerder.

- 318 OMITTED 318**
- 319 INT. HUIS STIEN - SLAAPKAMER - DAG 319**
- 's Ochtends vroeg. Stien ligt in haar bed. Ze is al wakker voordat haar WEKKER gaat.
- Stien opent haar ogen, gaat moeizaam rechtop zitten en masseert haar pijnlijke spieren.
- Ze kijkt naar de ingepakte verhuisdozen waar haar kamer vol mee staat...
- 320 I/E. AUTO ASTRID / SENIORENFLAT - DAG 320**
- Astrid komt met Stien naast haar aanrijden bij een groot, grijs, anoniem en onpersoonlijke SENIORENFLAT in een anonieme buitenwijk. Een verhuishwagen rijdt achter ze aan --
- ASTRID
Het is perfect. Allemaal verschillende routes, de snelweg is vlakbij, ik kan ondergronds parkeren...
- STIEN
Het lijkt wel een gevangenis.
- Astrid rijdt het terrein op.
- 321 EXT. SENIORENFLAT - GALERIJ - DAG 321**
- Astrid helpt haar moeder over de lange, betonnen gang.
- Stien duwt haar rollator traag voort en kijkt wantrouwig naar de VROLIJKE BEJAARDEN in tenniskleding die haar passeren.
- 322 INT. SENIORENFLAT - APPARTEMENT STIEN - DAG 322**
- Stien zit in haar leunstoel toe te kijken hoe Astrid haar spullen uitpakt --
- ASTRID
Waar wil je je klok?
- Stien geeft geen antwoord, het kan haar niet schelen. Astrid gaat dapper door met uitpakken, stuit dan bij het uitpakken van een doos op MANNENKLEREN --
- ASTRID
Zijn dit nou kleren van Wim?
- STIEN
Ja.

ASTRID

Mam, daar heb je toch geen plek voor hier. Doe weg die troep.

STIEN

Dat doe ik niet. Die bewaar ik voor als ie ze op komt halen.

ASTRID

Maar mam...

STIEN

Hij heeft me gevraagd om het te bewaren, het is geen troep, het zijn nette kleren en ik doe ze niet weg.

Terwijl Astrid doorgaat met spullen uitpakken, komt Stien tot een realisatie.

Ze pakt een notitieboek en een pen van een tafeltje en begint te schrijven --

ASTRID

Wat schrijf je?

STIEN

Jij hoeft niet alles te weten.

Astrid laat het er maar bij.

323 INT. SENIORENFLAT - HAL - DAG

323

Astrid loopt door de hal van de seniorenflat. Door een klapdeur en langs de geparkeerde rollators.

Ze komt bij de buitendeur en kijkt door het glas of de kust veilig is...

...ze ziet niks. Ze doet de deur open en vertrekt. We horen SCHOTEN --

324 EXT. ADVOCATENKANTOOR HERENGRACHT - DAG (2002)

324

-- en ineens zijn we terug in de tijd en zien we JOHN MIEREMET (42) vechten voor zijn leven.

Schotwonden in zijn maag, achteruit kruipend over een gracht. Paniek, doodsangst, zijn hele lichaam trilt van de shock die langzaam inzet.

De SCHUTTER SCHEURT (buiten beeld) WEG op een motor. Mieremet krijgt het amper mee, hij kruipt ruggelings weg en komt half onder een geparkeerde auto terecht.

Daar blijft hij angstig om zich heen kijken. Komen ze terug? Gaat hij hier sterven? Omstanders komen aarzelend op hem af, bieden een hand aan...

WILLEM (V.O.)

Ja hoor.

325 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL - DAG

325

We komen deze reconstructie uit en vallen in **DAG 32** van de rechtszaak. Willem is het niet bepaald eens met de reconstructie die OvJ Stempther net voorgelezen heeft --

WILLEM

En ik stond toe te kijken vanaf een brug?

STEMPHER

Er zijn verklaringen waarin dat wordt beweerd.

WILLEM

Als ik echt achter die liquidatiepoging op Mieremet zou zitten, dan ging ik toch niet staan toekijken? Dat slaat toch nergens op?

STEMPHER

Volgens de verklaring van uw ex-vriendin Sandra was u na die mislukte aanslag op Mieremet erg nerveus. U begon te drinken, zij moest eten voor u maken en u zei tegen haar 'hoe kan dat nou, het was zo goed in elkaar gezet'.

WILLEM

Ik eet nooit 's avonds! Hooguit een stukkie kaas. Die hele verklaring is door Astrid in elkaar gezet, die heb Sandra voor d'r karretje gespannen.

STEMPHER

Het OM is van mening dat u die aanslag op Mieremet hebt laten plegen omdat er een conflict was over het terugbetalen van geld. Onder andere het geld dat hij bij Endstra had belegd.

WILLEM

Nou, dat is dus absoluut niet waar. Ik hou me niet bezig met liquidaties.

Willem merkt dat de blik van voorzitter Wieland op de PUBLIEKE TRIBUNE valt, waar de laatste aanwezige opstaat en de ruimte leeg achterlaat --

WIELAND

Het wordt kennelijk toch wat te saai.

Willem draait zich om en ziet de lege stoeltjes. Met een brede grijns steekt hij zijn armen in de lucht --

WILLEM

Hahaha, voorzitter, is het ons tóch nog gelukt! Het duurt effe, maar dan heb je ook wat.

326 INT. EBI - VISITATIERUIMTE - DAG

326

Terug in de EBI is Willem in goeie stemming, ondanks de standaard anale visitatie die op hem wordt uitgevoerd. Nieuwe bewaarder Semii is ook aanwezig en staat gegeneerd toe te kijken. Willem richt zich voorovergebogen tot hem --

WILLEM

Kan jij mij nou eens uitleggen?
Wat denken jullie nou toch steeds dat ik in m'n hol loop te douwen tijdens die rechtszaak?

Willem checkt of Semii moet lachen. Helaas. Willem zet een extra zetje bij --

WILLEM

Ja, tikkie naar links nog graag, daar jeukt het zo.

BEWAARDER SEMII

Goeie dag gehad?

WILLEM

(knipoog)
We komen er wel.

327 INT. SAFEHOUSE #2 - DAG

327

Astrid Facetimet met Victoria vanuit haar safehouse --

ASTRID

En wat hebben jullie gegeten?

CROSSCUT MET:

328 EXT. STRAAT* - DAG

328

Victoria loopt op straat te Facetimen met Storm --

STORM

Pannenkoeken met spek en met stroop en met appel.

ASTRID
Sooo hee, kon je dat allemaal
op?

STORM
Ja. Twee.

VICTORIA
En nu gaan we nog even zwemmen
want hij moet binnenkort examen
doen.

ASTRID
Oh, wat leuk. Ik zou ook wel
weer eens willen zwemmen..

Victoria bedenkt zich iets --

VICTORIA
Zullen we dit weekend met z'n
allen naar ons plekje?

ASTRID
Na wat er met ma gebeurde?

VICTORIA
Dit is toch anders? Ver van
Amsterdam, altijd rustig daar.
Gaan we los van elkaar erheen...

ASTRID
Ik weet niet of ik dat wel durf.

VICTORIA
Ik heb een idee. En niet meteen
nee zeggen, oké?

Astrid is geïnteresseerd...

329 EXT. PARKEERPLEK - DAG

329

Astrid zit in haar geparkeerde auto.

Ze houdt andere parkerende auto's in de gaten. Op een
gegeven moment ziet ze er eentje waarvan het kenteken
overeenkomt met het kenteken dat ze op een papiertje
heeft.

Ze FLITST met haar lichten. Uit de auto stapt BARBARA
(35) die met een UITKLAPBARE KOFFER op haar afkomt.

Astrid opent het zijportier voor Barbara --

ASTRID
Barbara?

BARBARA
Astrid?

ASTRID

Stap in.

Barbara stapt in en Astrid sluit de deuren met de centrale vergrendeling --

ASTRID

Sorry dat het zo moet, maar-

BARBARA

Nee, ik snap het. Victoria heeft het me uitgelegd.

ASTRID

Ze zei tegen mij 'als iemand jou onherkenbaar kan maken dan is het Barbara'.

BARBARA

Lief van d'r.

ASTRID

Zijn jullie goed bevriend?

BARBARA

Ik deed haar make-up al in de TMF dagen. We zien elkaar nog steeds zo vaak mogelijk eigenlijk.

ASTRID

(jaloers)

Leuk...

BARBARA

Zullen we?

ASTRID

Ik hoop zo dat het lukt.

Astrid schiet vol en veegt gegeneerd een traan weg --

ASTRID

Ja sorry hoor, maar je weet niet wat het voor mij zou betekenen.

BARBARA

Ik ga je leren hoe je je gezicht kan veranderen door middel van make-up, lenzen, een pruik en een mondstuk. Dat gaat al heel veel doen voor de vorm van je gezicht. Klaar?

Astrid knikt. En in een KORTE SEQUENTIE zien we hoe Barbara leert hoe Astrid zichzelf kan veranderen.

- Gekleurde lenzen maken haar ogen een stuk donkerder.
- Andere wenkbrauwen.
- Ingevallen wangen.

- Een vooruitstekende kin door een mondstuk.
- Een korte, lichtblonde pruik.

Astrid bekijkt het resultaat in de achteruitkijkspiegel. Ze draait haar hoofd van links naar rechts en is geschokt door het verschil dat dit maakt.

330 INT. BEJAARDENFLAT - KAMER STIEN - DAG

330

Stien zit somber in haar nieuwe kamer. De tv staat aan maar ze kijkt niet echt. Naast haar stoel ligt een GESCHREVEN BRIEF klaar, met ernaast veel kladjes.

Stien kijkt verschrikt op als de deur opengaat en Astrid, nog met haar gezichtsveranderende make-up, binnenstapt --

STIEN

Hallo..?

ASTRID

Mam, ik ben het!

STIEN

Waar heb jij mijn eierkoker gelaten?

ASTRID

Eh... in dat kastje geloof ik.

STIEN

Ik kan helemaal niks meer vinden, het is om gek van te worden.

Astrid opent het kastje en wijst op de eierkoker. Stien is het er nog steeds niet mee eens --

ASTRID

Wil je niet weten waarom ik er zo anders uit zie?

STIEN

Hoe moet ik dat nou weten, waarom jij zulke dingen doet.

Astrid gaat zitten en kijkt om om zich heen. Ze ziet de vuile vaat in de gootsteen, de onuitgepakte dozen --

ASTRID

Je moet gewoon nog even landen.

Er wordt GETIKT op het raam dat uitkijkt op de galerij. Een BUURVROUW praat glimlachend door het glas --

BUURVROUW

Ga je straks mee naar het clubhuis, Stien?

STIEN

Nee nee!

Ze wuift de vrouw geïrriteerd weg --

STIEN

De hele dag tikt ze op m'n raam,
dat mens.

ASTRID

Waarom ga je niet een keer mee?

STIEN

Ik ga daar niet tussen de ouwe
wijven zitten.

ASTRID

Je bent zelf ook een oud wijf.

STIEN

Het zijn mijn mensen niet. Ik
mis Annie en Jopie. Ik mocht
niet eens afscheid nemen.

ASTRID

Mam, hier hebben we het toch
over gehad, als mensen weten
waar je nu bent, dan-

STIEN

Jaja. Hier.

Stien geeft Astrid een brief, in netjes maar bibberend
handschrift geschreven --

STIEN

Geef dat maar aan die lui van de
EBI. Dan houden ze hem wel daar.

Astrid twijfelt nog, maar ziet dan het STAPELTJE KLADJES
op het tafeltje naast Stiens stoel. Ze kijkt er doorheen:
steeds stopt de brief als Stien een fout maakte --

STIEN

Het is een nette brief, zonder
fouten. Ik ga geen verschutting
laaien door een slordige brief.

Astrid kijkt naar de krampachtige reumatische vingers van
Stien, die ze met haar andere hand masseert. Ze knikt
naar haar moeder en steekt de brief bij zich.

331 INT. DE BUNKER - RECHTZAAL - DAG

331

Een nieuwe dag in de rechtszaal. **DAG 33** staat in beeld.
Aanklager Stempther is aan het woord, maar Willem merkt
dat hij de enige lijkt te zijn die nog echt oplet --

STEMPHER

Een driekoppig monster, zo zien
wij de organisatie waar Willem
Holleeder deel van uitmaakte.

(MORE)

STEMPHER (cont'd)

Aan het hoofd van dat monster
staan de heer Holleeder, Dino
Soerel en Stanley Hillis. De
groep laat zich nog het best
karakteriseren als meedogenloos.
Wreed. Nietsontziend.

Het GELUID van Stempfers betoog verdwijnt naar de
achtergrond terwijl Willem langzaam rondkijkt in de zaal.

De oogleden van voorzitter Wieland hangen laag. De andere
rechters hebben ook moeite bij de les te blijven.
Starend, gapend, tekeningetjes krabbelend...

Willem kijkt naar Stempfer, die zijn betoog voorleest
zonder veel emotie. Zijn stem ECHOOT --

STEMPHER

En op gepaste afstand, zonder
directe link naar het monster
zelf, zien wij twee
moordcommando's. Eén aangevoerd
door Jesse Remmers,
verantwoordelijk voor de moorden
op Cor van Hout, Thomas van der
Bijl en Kees Houtman...

Willem draait zich om en kijkt naar de publieke tribune.
Daar zitten maar twee mensen en ze zitten met elkaar te
praten --

STEMPHER

...en de groep Alkmaar,
verantwoordelijk voor de moorden
op Willem Endstra en John
Mieremet.

Willem draait zich weer terug en bedwingt een glimlach.
Een saaie rechtszaak is voor hem goed nieuws.

332 INT. GANG SAFEHOUSE #2 - DAG

332

Astrid stapt de gang op en sluit de deur van haar
safehouse. Als ze de sleutel opbergt, klinkt achter haar
een KLAP.

Astrid spint in paniek om haar as ziet buurman STEVE met
kluskleren aan en krat vol afval, waar net een lege
verfpot uitgevallen is. Hij ziet de oprechte angst in
haar ogen --

STEVE

Sorry...

Astrids hand houdt ze in haar handtasje, waar ze
duidelijk iets heeft vastgegrepen --

STEVE

Ik heb je man hier nog niet
gezien trouwens. Werkt ie veel?

ASTRID

Hoezo?

STEVE

Ik ken m'n buren gewoon graag.
Ik ben ook een appgroep van dit
pand begonnen. Zal ik je
toevoegen? Wat is je nummer?

ASTRID

Ik eh... moet een nieuwe
abonnement dus ik geef het
later.

STEVE

Is goed. Hee, wil je misschien
koffie of zo? Nog niks werkt,
maar m'n espressoapparaat wel.

Steve maakt een uitnodigend gebaar naar zijn appartement
toe. Astrid steekt haar andere hand in haar tas en haalt
er haar sleutels uit. Ze opent snel haar voordeur weer --

ASTRID

Ik ben iets vergeten, sorry.

Ze duwt onhandig de deur open met haar ene hand nog in
haar tasje en haast naar binnen --

333 INT. SAFEHOUSE #2 - DAG

333

-- en RAMT meteen de deur achter zich dicht. Ze laat haar
arm zakken waardoor haar tasje op de grond valt, en de
Smith & Wesson onthult die ze de hele tijd vast heeft
gehouden.

Ze houdt het wapen dicht tegen zich aan en baalt dat
zelfs de aanwezigheid van het pistool haar angst niet
heeft weggehaald.

334 INT. BEJAARDENFLAT - KAMER STIEN - DAG

334

Stien zit in haar kamer met tegenzin koffie te drinken
met haar buurvrouw. Die praat honderduit --

BUURVROUW

...nee en mijn dochter die zei
van 'wat moet je nog in dat
huis, dat is toch veel te groot
voor jou alleen' en ik denk
alleen maar 'ik heb jou nog in
de luiers gewikkeld meisje'. Nou
ja, zo gaat het nou eenmaal.

STIEN

Daar doe je niks aan.

BUURVROUW

Daar doe je niks aan. Maar uiteindelijk heeft ze wel gelijk gehad, hoor. Die kinderen moeten hun eigen leven kunnen leven, zonder steeds voor hun ouwelui te hoeven zorgen. Daarom zit jij hier ook, toch?

STIEN

Zoiets...

BUURVROUW

Heb je nog meer kinderen behalve je dochter?

STIEN

(ander onderwerp)

Is hier een goeie vismarkt in de buurt?

BUURVROUW

Die bezorgen ze gewoon in je kamer. Hebben wij meer tijd voor de leuke dingen.

STIEN

Zoals wat dan?

BUURVROUW

Zoals Mathilde. Die zingt hier twee keer per maand in het clubhuis. Liedjes van vroeger. Ze is er vanmiddag, kom je mee?

STIEN

Nee, dat hoeft voor mij niet.

BUURVROUW

Kom, geef me een arm, dan gaan we samen.

De buurvrouw staat op en grijpt Stiens arm al vast --

STIEN

Nee zeg, alsjeblieft.

BUURVROUW

Wat ga je dan doen? Hier zitten sippen? Ik weet het goed gemaakt. Ga een half uurtje. Vind je het niks, dan laat ik je met rust en dan zal ik je niet meer storen.

STIEN

Beloof je dat?

BUURVROUW

Erewoord.

Stien zucht. Er lijkt niks anders op te zitten.

335 INT. BEJAARDENFLAT - CLUBHUIS - DAG 335

In een ouderwets ingerichte huiskamer op Stiens verdieping zit een TIENTAL BEJAARDEN te luisteren naar de zangkunsten van de in paarse gewaden gehulde zangeres Mathilde.

Ze zingt golden oldies met een draadloze microfoon, begeleid door een karaoke-machine en gaat zingend de ruimte rond.

Stien zit zo ver mogelijk verwijderd van de groep.

Maar langzaam maar zeker ontdooit ze. Eerst tikt ze wat mee met haar vingers. Dan prevelt ze zachtjes wat woordjes mee met een lied dat ze kent. En uiteindelijk begint ze samen met haar buurvrouw mee te zingen, een twinkeling in haar ogen.

336 INT. EBI - CEL WILLEM - DAG 336

Willem in zijn cel. Hij zit ergens op te broeden, kijkt om zich heen naar de spaarzame spullen die hier staan.

Dan valt zijn blik op de TELEVISIE: een kleine, vierkante doos. Op de randen van de beeldbuis zitten ZEGELSTICKERS, waarmee de bewakers kunnen zien of het apparaat is opengemaakt.

Willem SNIJDT het zegel kapot met de nagel van zijn duim.

Van BUITEN klinkt gerammel als het luikje wordt opgedaan --

BEWAARDER ROLF

Goeiemorgen Willem.

Celinspectie. Mag ik je setje?

337 INT. EBI - GANG - DAG 337

Willem staat buiten zijn cel met zijn armen tegen de muur te wachten. Rolf staat er verveeld bij en Willem werpt stiekem blikken zijn cel in om te zien wat Semii vindt in zijn cel.

De handelingen van de man zijn vloeiend en routineus... maar dan bevriezen ze als hij bij de tv komt. Hij kijkt terug naar de deur, waar Willem snel zijn blik afwendt.

Semii inspecteert de tv grondiger. Voelt of de beeldbuis nog vastzit, of er aan de andere kant ook een zegel verbroken is.

Dan komt hij de cel uit. Hij houdt zijn blik op Willem terwijl zijn collega een update vraagt --

BEWAARDER ROLF
Alles oké?

BEWAARDER SEMII
Alles oké.

BEWAARDER ROLF
Geen dagprogramma voor jou neem ik aan, Willem?

WILLEM
Ik heb daar misschien wel effe zin in. Beetje ballen in de grote zaal, goed voor m'n rikketik.

Rolf gaat zuchtend akkoord, gebaart dat Willem voor hen uit moet lopen --

BEWAARDER ROLF
Je weet de weg.

338 INT. EBI - GANG - DAG

338

Verderop in het doolhof van de EBI. Willem volgt de looplijn door de gekleurde gangen, waar hier en daar schreeuwerige kunst (gemaakt door gedetineerden) aan de muur hangt.

Willem kijkt achter zich. Rolf staart verveeld in de verte maar Semii kijkt Willem aan. Willem grijnst naar hem en richt zijn blik weer naar voren.

339 INT. EBI - SPORTZAAL - DAG

339

Willem in een verder lege sportzaal. Hij staat vlakbij de basket en stuitert een basketbal op en neer. Bam! Bam! Bam!

Hij maakt geen aanstalten te bewegen, blijft alleen maar ritmisch de bal op en neer stuiteren terwijl we dichterbij komen.

Bam! Bam! Bam!

Bam! Bam! Bam!

Bam! Bam! Bam!

340 INT. BEJAARDENFLAT - GANG - DAG

340

Stien wordt naar huis gebracht door haar buurvrouw, arm in arm door de lange gang, met minstens zulke smakeloze kunst aan de muren als in de EBI.

Stien heeft blosjes op haar wangen. Ze had het niet verwacht maar ze heeft echt genoten --

STIEN

Dat die liedjes al die jaren in je kop blijven zitten, hè.

BUURVROUW

Het zit daar gewoon opgesloten te wachten tot het juiste moment, en dan ineens floept het eruit.

Stien opent de deur van haar kamer en stapt naar binnen --

STIEN

Dankjewel hoor, voor het meenemen.

BUURVROUW

We moeten elkaar een beetje ondersteunen hier, toch?

STIEN

Zeker. Nou, tot morgen.

Stien draait zich al om, maar dan --

BUURVROUW

Ja, jij hebt ook al zoveel meegemaakt, met je zoon. Ik dacht die verdient wel een uitje.

Stien schrikt zich kapot. Draait zich langzaam om en staart naar de buurvrouw --

BUURVROUW

We hebben allemaal ons best gedaan voor onze kinderen, maar soms gaat het dan toch mis. Dat moet je je maar niet teveel aantrekken. Is wat ik bedoel.

STIEN

Ik heb geen zoon, hoor.

De buurvrouw wijst langs Stien haar kamer in, naar een foto van Victoria en de kinderen die daar uitgesteld staat --

BUURVROUW

Ik herkende je kleindochter van de tv. Hartstikke leuk doet ze dat. Daar kan je trots op zijn, hoor, zo'n leuke meid.

Stien weet niet wat ze moet zeggen. De buurvrouw knikt haar vriendelijk toe en vertrekt naar haar eigen kamer. Stien duwt langzaam haar deur in het slot.

341 INT. EBI - GANG - DAG

341

Willem wordt terug naar zijn cel gebracht door de twee bewaarders. Hij probeert een praatje aan te knopen met Semii --

WILLEM

Ik ben zelf meer van het voetbal eigenlijk. Basketbal was van m'n zussie.

BEWAARDER SEMII

Oh ja? Welke van de twee?

WILLEM

Astrid. Son die had niks met sport. Jij wel?

BEWAARDER SEMII

Helaas wel.

WILLEM

Helaas?

BEWAARDER SEMII

Dubbele dienst vandaag. Dus het voetbal ga ik missen.

WILLEM

Dat is goed klote. Kan je niet een klein tv'tje bij je houden?

BEWAARDER SEMII

Ik neem het op.

BEWAARDER ROLF

Tot hier met het gebabbel, dames.

Willem houdt glimlachend zijn mond en loopt verder.

342 INT. EBI - CEL WILLEM - NACHT

342

Die avond kijkt Willem voetbal op zijn kleine televisie --

COMMENTATOR (V.O.)

...nog maar enige minuten te gaan in wat met recht een saaie wedstrijd genoemd mag worden. Aan beide zijden maken de teams een futloze indruk...

Ondanks de saaie wedstrijd is Willem alert en wakker.

343 INT. BEJAARDENFLAT - GANG - NACHT**343**

Astrid loopt door de lange gang van haar moeders flat. 's Avonds branden er maar weinig lichten en Astrid maakt lange schaduwen als ze de TL-balken in de muren passeert.

Ze komt aan bij de deur van haar moeder, controleert even of niemand haar ziet, klopt dan aan en opent meteen de deur --

344 INT. BEJAARDENFLAT - KAMER STIEN - NACHT**344**

-- en stapt naar binnen, met haar nieuwe vermommingen op. Stien zit in haar stoel, duidelijk nog opgewonden over het feit dat ze betrapt is.

STIEN

Je bent laat.

ASTRID

Ik dacht dat ik gevolgd werd.

Astrid merkt dat Stien het allemaal maar niks vindt --

ASTRID

Ben je nou al een keer naar dat clubhuis geweest?

Stien twijfelt even, besluit dan om te liegen --

STIEN

Nee.

ASTRID

Ga gewoon. Ze doen er aan gymnastiek, weet ik veel, bingo...

STIEN

En wat nou als ik word herkend?

ASTRID

Wie zou jou nou moeten herkennen?

STIEN

Het kan toch? Wat nou als iemand ontdekt dat ik Wims moeder ben?

ASTRID

Dat gebeurt niet.

STIEN

Wat nou als!

ASTRID

Dan vinden we wel weer een andere plek voor je.

STIEN

Dus dan moet ik weer verhuizen.

ASTRID

Ja, anders had je net zo goed in de Jordaan kunnen blijven.

STIEN

Daarom ga ik dus niet.

Astrid legt zich er bij neer --

STIEN

Wat vonden ze van m'n brief?

ASTRID

Ja, de uitslag komt pas over een paar weken.

STIEN

Maar zeiden ze wat over m'n brief?

ASTRID

Eerlijk gezegd heb ik je brief niet gegeven, mam.

Stien gaat rechtop zitten, ze loopt rood aan van woede --

STIEN

Wat zeg je nou?

ASTRID

Ik ben bang dat Wim dan achter jou aan gaat komen.

STIEN

Dan doet ie dat maar! Ben je nou helemaal besodemieterd!?

Astrid schrikt van de woede van haar moeder --

STIEN

Jij hebt het recht niet om te zeggen wat beter is! Je hebt me alles al afgepakt. Je verbiedt me om m'n kinderen te zien, om m'n kleinkinderen te zien, ik mag niet naar de gevangenis om m'n eigen zoon te zien. M'n eerste kind. Mijn kleine jongen!

ASTRID

Mam...

STIEN

En ik heb hem keurig opgevoed. Nooit iets geks gedaan. Hij liep altijd in gestreken kleertjes. Maakte ik allemaal zelf. Ik

(MORE)

STIEN (cont'd)
kookte elke dag, het huis was
schoon.

ASTRID
Het is niet jouw schuld.

Stien staat op en kijkt op haar dochter neer --

STIEN
En dan schrijf ik ook nog een
brief om hem opgesloten te
houden en dan hou jij die
geheim!

ASTRID
Sorry...

STIEN
Ik heb jou nog in de luiers
gewikkeld, meissie. Jij vertelt
mij niet wat ik wel en wat ik
niet mag doen. Ik vertel jou wat
je wel en niet mag doen. En dit
mag gewoon niet. Is het al te
laat?

ASTRID
Ik kan morgen wel bellen...

STIEN
Dat is het eerste wat jij doet
als je morgen wakker wordt,
begrepen?

ASTRID
Ja, mam.

STIEN
En nou heb ik liever dat je
gaat.

ASTRID
Ik ben hier net...

Maar Stien is onverbiddelijk. Ze loopt naar de deur en
opent hem zodat Astrid kan vertrekken.

En dat doet ze.

345 INT. EBI - CEL WILLEM - NACHT

345

Laat. Willem in zijn cel, liggend op zijn bed, verlicht
door de herhalingen van het nieuws op zijn televisie.

Dan komt hij in beweging, hij staat in een vloeiende
beweging op en loopt naar zijn badkamertje, kijkt
zichzelf kort even in de ogen in de spiegel die hij
passeert.

Hij draait de DOUCHE open, alleen het hete water.

Dan stapt hij de doucheruimte uit en gaat op de grond zitten, tegen de muur aan, starend naar het water.

Het duurt niet lang of het begint te STOMEN...

CUT TO:

Korte tijd later. Door de STOOM van de douche staat de cel blauw. Willem zit nog steeds op zijn vaste plek, geduldig afwachgend...

PIEEEEEP PEEEEEP PEEEEEP! Het brandalarm begint oorverdovend te piepen. Willem gaat kalmpjes rechtop staan, steekt zijn vingers in zijn oren vanwege het lawaai.

Haastige voetstappen door de gang. Het LUIK wordt hardhandig opengeschoven. Semii kijkt zenuwachtig naar binnen --

BEWAARDER SEMII

Brand?

WILLEM

(gespeelde verbazing)

Ik sta gewoon te douchen en dat maffe ding begint. Kan je hem effe uitzetten? Wat een pokkeherrie.

De bewaarder praat in een portofoon --

BEWAARDER SEMII

Vals alarm, kan jij de sensoren in B3 voor mij muten?... Ja, doe ik.

De bewaarder opent een tweede luik onder het luik op ooghoogte --

BEWAARDER SEMII

Handen.

Willem steekt zijn handen door het boeiluik, laat zich gewillig boeien --

BEWAARDER SEMII

Stap naar achteren.

Willem doet het. De cel gaat open en de nieuwe bewaarder stapt naar binnen. Kijkt om zich heen om te zien of er echt geen brand is, wappert het condens een beetje weg.

Willem staat in de verre hoek, tussen zijn bed en zijn bureautje, zijn geboeide armen voor hem --

BEWAARDER SEMII
Wie gaat er nou midden in de
nacht douchen?

WILLEM
Kon niet slapen.

BEWAARDER SEMII
Dan tel je schaapjes.

WILLEM
Dat zei m'n moeder vroeger ook
altijd. Nooit begrepen.

BEWAARDER SEMII
Dan kijk je wat tv.

WILLEM
Ja... daarover...

Willem kijkt demonstratief naar de kapotte zegel aan de
zijkant van het apparaat --

BEWAARDER SEMII
Dacht je dat ik dat niet gezien
had?

WILLEM
Je zei er anders niks van.

BEWAARDER SEMII
Dit is niet de eerste P.I. waar
ik werk. Ik heb het allemaal al
een keer gezien. Altijd even de
nieuwe bewaarder testen.

WILLEM
Oh ja? Was het een test?

BEWAARDER SEMII
En ik zeker een boel heisa maken
om niks. En iedereen hier meteen
denken dat ik een groentje ben.

WILLEM
Ik wou gewoon kijken of je wel
scherp was. Zitten een boel
boeven hier. En ik wil wel een
beetje veilig blijven.

BEWAARDER SEMII
Ik zorg wel voor je.

WILLEM
Mooi. En nu weet ik het.

BEWAARDER SEMII
Wat weet je?

WILLEM

Jij bent een Sinterklaas.

De bewaarder vertrekt. Willem stapt naar de deur en steekt zijn handen door de deur om de boeien te laten afdoen, maar het bovenste luik is ook open zodat ze oog in oog staan.

Willem kijkt de nieuwe bewaarder glimlachend aan --

WILLEM

0-0 was het.

BEWAARDER SEMII

Godver. Echt?

WILLEM

Hele saaie pot. Heb ik even voor je gekeken, scheelt je straks een kouwe douche.

Semii grinnikt --

BEWAARDER SEMII

Oké. Nou, dank je.

WILLEM

Geen probleem. Hou ik van je tegoed.

TAMMES (V.O.)

John Mieremet en Kees Houtman, allebei vermoord op dezelfde dag.

346 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL / GETUIGENCABINE - DAG

346

Astrid zit in haar getuigencabine naast haar advocaat, terwijl Tammes aan het woord is op **DAG 35** van het proces --

TAMMES

De eerste in Thailand, de andere in Amsterdam-Osdorp, niet ver van waar we nu zijn. Wat ze gemeen hebben is dat ze allebei een vijand hadden in Willem Holleeder. Het-

WILLEM

Welnee. Ik kende die Houtman amper. Ja van 'hé hallo' en zo.

WIELAND

Het is voor nu het verstandigst om ons te beperken tot de feiten die buiten kijf staan. De schutters van Houtman zijn bekend, die zijn veroordeeld in
(MORE)

WIELAND (cont'd)
 Passage, de schutters van
 Mieremet-

JANSSEN
 Ja, nu lijkt het net of iedereen
 het in Passage eens is geworden
 over het feitencomplex, terwijl
 dat absoluut niet het geval is.

WIELAND
 Desalniettemin lijkt het mij-

JANSSEN
 Schreeuwde Houtman bijvoorbeeld
 "kankerkoppen" of "kankerlijers"
 naar de schutters. Een detail,
 maar als daar al geen eenduidig
 antwoord op te vinden is...

WIELAND
 Mevrouw Holleeder, heeft u
 ervaringen met Mieremet en
 Houtman die ons verder kunnen
 helpen? Nieuwe opnamen gevonden
 wellicht?

ASTRID
 Eh, nee... Ik wil graag mijn
 moeder aan het woord laten met
 een brief die zij aan de EBI
 heeft geschreven. Omdat zij ook
 iets wil doen. Daar wil ik een
 stukje uit voorlezen.

WIELAND
 Leest u voor wat u voor wil
 lezen.

Astrid pakt de handgeschreven brief van haar moeder
 erbij. Willem neemt een slok van zijn water en zet zich
 schrap --

ASTRID
 Geachte dames en heren, als
 Willem uit de EBI zou komen dan
 is de veiligheid van mijn
 kinderen en kleinkinderen in
 gevaar. Die heeft hij
 rechtstreeks bedreigd toen hij
 zei: 'Ik zal mijn zusters en hun
 kinderen niets aandoen.' U denkt
 misschien, hij zegt dat hij ze
 niets zou doen. Alleen weet hij
 dat u dat niet begrijpt, maar ik
 begrijp het heel goed wat Willem
 zegt. Hij dreigt mijn
 kleinkinderen hetzelfde te doen
 als mijn kinderen te vermoorden
 (MORE)

ASTRID (cont'd)
 en daar mag hij de kans niet
 voor krijgen.

Willem schudt stilletjes het hoofd. Zijn advocaat Janssen
 maakt aantekeningen. Maar de rechters zijn een en al
 oor --

ASTRID
 U heeft nu zelf ook gezien waar
 hij toe in staat is. Hij regelt
 in de EBI nog mensen om hun te
 vermoorden. Laat staan als hij
 straks weer met andere
 gevangenen in contact komt. Dan
 regelt hij zo voor een boel geld
 of hij vlucht en regelt het
 buiten de gevangenis want Wim
 gaat echt niet levenslang zitten
 en hij rust niet voordat hij
 wraak heeft genomen op de mensen
 die zorgen dat hij zijn straf
 krijgt.

Astrid heeft het moeilijk met het voorlezen en wordt hoe
 verder ze in de brief komt hoe emotioneler --

ASTRID
 Wat erg voor een moeder om deze
 brief te moeten schrijven maar
 ik moet wel voor de veiligheid
 van mijn kinderen en
 kleinkinderen. U denkt misschien
 wat dramatisch, maar niemand kan
 zich indenken of begrijpen dat
 zoiets zal gebeuren. U kunt het
 zich niet voorstellen en daarom
 denkt u dat het niet zal
 gebeuren en daar rekent Willem
 op.

347 INT. BEJAARDENFLAT - KAMER STIEN - DAG

347

Stien zit naast de doos met Willems kleren, ze haalt de
 overhemden er uit en bekijkt ze, ruikt eraan, vouwt ze
 netjes op, terwijl we het einde van de brief horen in
 haar stem--

STIEN (V.O.)
 Hierbij deel ik u ook mede dat
 wanneer ik in het ziekenhuis zou
 moeten verblijven of kom te
 overlijden, ik onder geen beding
 wil dat Willem Holleeder op
 bezoek komt in een ziekenhuis of
 afscheid neemt op mijn
 begrafenis en tijdens mijn
 begrafenis.

Stien heeft het er moeilijk mee, terwijl ze de geur van haar zoon in zich opneemt.

348 INT. DE BUNKER - RECHTSZAAL / GETUIGENCABINE - TERUG

348

Astrid rondt de brief af en veegt een traan uit haar ogen --

ASTRID
Hoogachtend, J.W. Leipoldt.

Wieland knikt haar vriendelijk toe, richt zijn blik dan op Willem die onaangedaan lijkt, stoïcijns haast --

WILLEM
Dit is gewoon Astrid. Dat is niet hoe mijn moeder schrijft. Die komt uit de Jordaan, die praat niet zo.

Astrid houdt zich in, geen zin om weer in een schreeuwende ruzie met haar broer te belanden.

Terwijl Wieland de zitting wil hervatten, krijgen meerdere mensen ineens BERICHTJES op hun telefoon. Sander Janssen, maar ook Astrids advocaat Jebbink en enkele rechters. Astrid dekt haar microfoon af en vraagt aan Jebbink --

ASTRID
Wat gebeurt er?

JEBBINK
Dino Soerel is vanochtend aangehouden in zijn cel staat op de Telegraaf site.

ASTRID
Wat!? Waarom?

JEBBINK
Vanwege betrokkenheid bij de moord op Endstra en Mieremet.

ASTRID
Dat is goed nieuws, toch?

JEBBINK
Dat ligt eraan. Als we niet hard kunnen maken dat Willem en Dino samenwerkten, dan is je broer nu misschien twee aanklachten kwijt...

Astrid schrikt van dat nieuws, maar er is niets wat ze er aan kan doen. In de rechtszaal fluistert Willem met Sander Janssen, zijn stemming lijkt opperbest.

349 EXT. BOS - DAG

349

Astrid, vermomd met de pruik en de make-up trucs die ze van Barbara heeft geleerd, loopt over een bospad.

Het is niet druk, hier en daar wat mensen die hun hond uitlaten.

Astrids bezwaarde gemoed verdwijnt als ze in de verte Victoria ziet, met haar twee kinderen Storm en Stientje.

Een steeds groter wordende glimlach op haar gezicht terwijl ze steeds dichterbij komt. Dit heeft ze echt even nodig.

Dan gaat haar telefoon. Ze kijkt op het scherm: het is Victoria. Astrid ziet haar in de verte bellen. Ze neemt op --

ASTRID

Ja, ik zie jullie al, joehoe!

VICTORIA (V.O.)

Nee mam, wacht. Draai om.

ASTRID

Waarom? Ik heb m'n spullen op, niemand kan me herkennen.

VICTORIA (V.O.)

Nee, ik ben herkend. Van tv. En straks gaan de kids 'oma oma' roepen of die mensen maken een foto van ons...

Astrid blijft stilstaan, kijkt van een afstand naar haar spelende kleinkinderen naast de mensen die Victoria herkend hebben. Zo dichtbij maar zo ver weg --

VICTORIA (V.O.)

Sorry mam.

ASTRID

Niet jouw schuld. Dan ga ik weer. Veel plezier lieverd.

Ze hangt snel op voor Victoria kan horen dat ze vol schiet. Ze draait zich om en loopt terug door het bos, vechtend tegen de tranen van machteloze woede.

Ze kijkt niet op als Willem naast haar komt lopen.

350 INT. BEJAARDENFLAT - KAMER STIEN - DAG

350

Stien doet de deur van haar kamer open voor Astrid --

ASTRID

Hoi mam.

STIEN

Ja?

ASTRID

Ik heb je brief voorgelezen, in de rechtbank.

STIEN

Met al die journalisten d'r bij? Waarom doe je dat nou?

ASTRID

Ik dacht dat je dat wou.

STIEN

Voor die commissie ja, voor de EBI. Nou sta ik voor schut voor het hele land. Alweer!

ASTRID

Het was al te laat voor die commissie en... mag ik binnen komen?

STIEN

Ik heb eigenlijk bezoek.

ASTRID

Wie dan?

STIEN

Je zusje is er.

Astrid probeert over Stiens schouder te kijken --

STIEN

En ik hoorde dat je haar niet meer wilt zien dus dan kan je waarschijnlijk ook maar beter niet binnenkomen.

Dat schiet Astrid totaal in het verkeerde keelgat --

ASTRID

En waar was Son toen jij moest verhuizen? En waar is ze als je naar de dokter moet? Of als je je belastingen moet doen? Of- of- of naar de doggy dance training?

STIEN

Daar ben ik al jaren niet geweest.

ASTRID

En waarom niet? Vanwege jouw zoon! Jij hebt hem gemaakt. Jij hebt een defect product op de

(MORE)

ASTRID (cont'd)
wereld gezet en daar moet ik
voor boeten.

STIEN
Assie, ik-

Maar Astrid beent al kwaad weg. Nog iemand uit haar leven gesneden.

351 INT. GANG SAFEHOUSE #2 - DAG

351

Astrid komt thuis, nog steeds woedend. Ze ziet dat de deur van Steve's appartement openstaat en zo stil als ze kan haalt ze haar sleutels uit haar tas om haar eigen deur te openen.

Toch heeft hij haar gehoord. Hij steekt zijn hoofd naar buiten, verfspetters op zijn kleren --

STEVE
Hee Azra. Tijd voor die koffie?

ASTRID
Wat is dat met jou!? Ben ik niet duidelijk geweest? Ik wil je niet leren kennen en je hoeft mij ook niet te leren kennen.

STEVE
Sorry, maar ik zag je en ik dacht gewoon 'die vrouw heeft wat afleiding nodig'...

ASTRID
Jij vertelt mij niet wat ik wel en wat ik niet moet doen. Ik vertel jou wat je wel en niet mag doen. En dit mag jij niet doen. Duidelijk? Laat je me nou met rust?

STEVE
We wonen vlak naast elkaar, hoe kan ik je nou met rust laten?

ASTRID
Ook goed. Dan ga ik wel weg.

STEVE
Wat..?

Maar Astrid is bloedserieus.

352 EXT. SAFEHOUSE #2 - DAG

352

Astrid laadt haar auto vol met de boodschappentassen vol kleding die ze nog niet eens uitgepakt had.

Ze stapt achter het stuur en rijdt weg. Op naar een nieuwe woning.

353 INT. EBI - LUCHTPLAATS - DAG

353

Willem stapt de luchtplaats van de EBI op en kijkt om zich heen.

Het is schoon, de handdoeken liggen allemaal netjes op een stapeltje, de gewichten allemaal netjes in de rekken.

Willem gaat op de loopband staan en geeft een goedkeurend knikje naar de camera, terwijl hij zachtjes zingt --

WILLEM

Dank u Sinterklaasje...

Hij stelt het apparaat in en begint te rennen. Na een paar slagen sluit hij zijn ogen en droomt hij weg --

354 EXT. BOS - DAG

354

-- en als hij zijn ogen opent rent hij weer door het bos. Een glimlach op zijn gezicht.

De stilte van het bos omhult hem, terwijl hij langzaam in- en uitademt.

Adem in, adem uit.

Adem in, adem uit.

Adem in...

EINDE AFLEVERING 3